Чого я прагну?.. Бурі, грому, див?..
Торнадо?.. Безпощадного цунамі?..
Моя любове, радість розбуди
І запали веселку поміж нами.

Бо що той шал без уст твоїх і рук,
Без усмішки твоєї і без слова?
Безпомічний, як у пустелі звук,
Як показна на цвинтарі промова.

Тому всміхнись, щоб зацвіла весна
Ще раз на нашім урожайнім полі.
Любов — це пташка. Тож нехай вона
Не відлітає в ірій мимоволі.